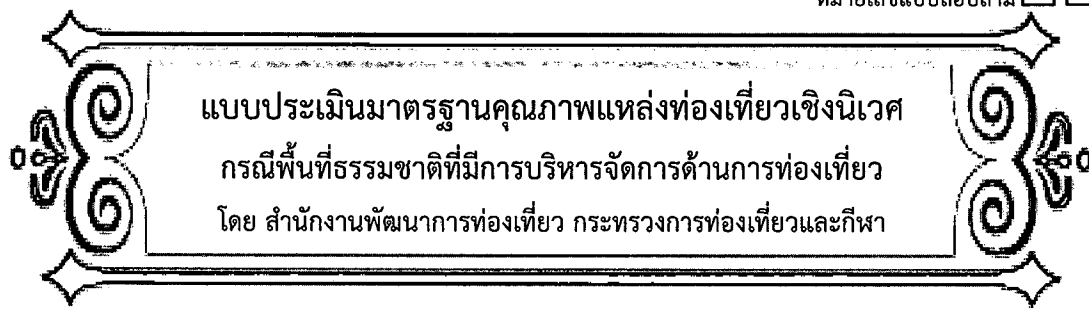

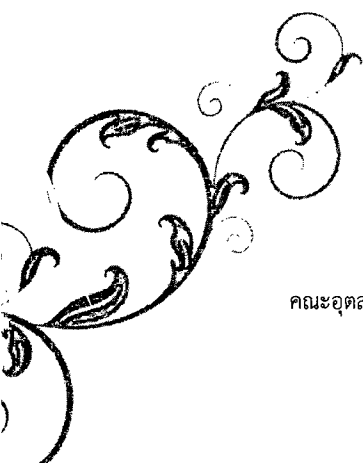
ภาคผนวก

ชื่อแหล่งท่องเที่ยว.....
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ/ดูแล.....
ที่อยู่.....
ผู้ประเมิน (ชื่อ-นามสกุล).....
หน่วยงาน.....
ประเมินเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจง

- แบบประเมินนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดระดับศักยภาพของพื้นที่หรือทรัพยากรการท่องเที่ยวบ้านป่าหมาก ตำบลศาลาล้อย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยเป็นการประเมินในกรณีเป็นพื้นที่ธรรมชาติที่ยังไม่มีการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวหรือจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเกิดขึ้นแล้วในพื้นที่ ซึ่งข้อมูลจากการประเมินดังกล่าว จะนำไปเป็นข้อมูลประกอบการดำเนินโครงการวิจัย เรื่อง รูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ต่อไป ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาสละเวลาทำแบบประเมินอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
- แบบประเมินชุดนี้ ประกอบด้วยดัชนีชี้วัดระดับศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ดังนี้
 - จุดดึงดูดด้านการท่องเที่ยวและเรียนรู้ของแหล่งธรรมชาติ
 - ความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งธรรมชาติ
 - ความเกี่ยวข้องของวัฒนธรรมท้องถิ่นกับแหล่งธรรมชาติ
 - ความปลอดภัยของแหล่งธรรมชาติในการท่องเที่ยว
- วิธีประเมิน: โดยพิจารณาว่าแหล่งท่องเที่ยวที่ทำการประเมิน มีคุณสมบัติตรงกับดัชนีชี้วัดข้อใดมากที่สุด จากนั้นผู้ประเมินให้คะแนนในข้อที่เห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวนั้นควรได้รับในข้อนั้นเพียงข้อเดียว และทำเครื่องหมาย ○ (วงกลม) รอบหมายเลขที่ต้องการหรือมีคุณสมบัติตรงตามความคิดเห็นของผู้ประเมินมากที่สุด ในช่อง คะแนน A

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง
ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้ โดยแบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย
เรื่อง รูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โดย

นายदनัย วินัยรัตน์

คณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

1. จุดดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยวและเรียนรู้ของแหล่งธรรมชาติ

หมายเหตุ: แหล่งธรรมชาติที่จะจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ต้องมีสิ่งที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้าไปเที่ยวชมได้เป็นอย่างดีและจุดดึงดูดดังกล่าวต้องก่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องระบบนิเวศ สร้างความภาคภูมิใจ ความหวงแหน และจิตสำนึกในการที่จะรักษาสິงนั้นให้คงอยู่ตลอดไป เช่น การมีสัตว์หรือพืชที่มีลักษณะโดดเด่น หากยา ไกล่สุญพันธุ์ เป็นต้น

ดัชนี	คะแนน (A)	ค่าน้ำหนัก (B)	ค่าคะแนน (A*B)
แหล่งธรรมชาติไม่มีสัตว์ พืช หรือธรณีสัณฐาน ประเภทที่เป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว	0	2	
แหล่งธรรมชาติ มีสัตว์ พืช หรือธรณีสัณฐาน เป็นประเภทที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไปในประเทศไทย	1	2	
แหล่งธรรมชาติ มีสัตว์ พืช หรือธรณีสัณฐาน ที่พบได้ในแหล่งธรรมชาติบางแห่งในประเทศไทย	2	2	
แหล่งธรรมชาติ มีสัตว์ พืช หรือธรณีสัณฐาน ประเภทที่พบได้น้อยแห่งในประเทศไทย แต่โอกาสที่จะพบเห็นมีน้อย	3	2	
แหล่งธรรมชาติ มีสัตว์ พืช หรือธรณีสัณฐาน ประเภทที่พบได้น้อยแห่งในประเทศไทย แต่โอกาสที่จะพบเห็นมีปานกลาง	4	2	
แหล่งธรรมชาติ มีสัตว์ พืช หรือธรณีสัณฐาน ประเภทที่พบได้น้อยแห่งในประเทศไทย แต่โอกาสที่จะพบเห็นมีมาก และนักท่องเที่ยวมีความประสงค์ที่จะไปชมสิ่งดังกล่าว	5	2	
คะแนน(1)			

2.ความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งธรรมชาติ

หมายเหตุ: แหล่งธรรมชาติควรที่จะคงสภาพความเป็นธรรมชาติดั้งเดิมไว้ได้มากที่สุด และมีการรบกวนโดยมนุษย์น้อยที่สุด แหล่งธรรมชาติที่ถูกบุกรุกหรือทำลายโดยมนุษย์จนไม่เหลือสภาพเดิม จะทำให้การเรียนรู้ระบบนิเวศ และการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ลดลงไปด้วย

ดัชนี	คะแนน (A)	ค่าน้ำหนัก (B)	ค่าคะแนน (A*B)
แหล่งธรรมชาติดั้งเดิมถูกทำลายไปหมด และมีสิ่งก่อสร้างต่างๆ ของมนุษย์เข้ามาแทนที่	0	2	
แหล่งธรรมชาติดั้งเดิมถูกทำลายเป็นส่วนใหญ่ คงเหลือเพียงบางจุดเล็กๆ ที่ยังคงสภาพธรรมชาติเดิม	1	2	
แหล่งธรรมชาติดั้งเดิมถูกทำลายเป็นส่วนใหญ่ แต่มีบางจุดที่มีขนาดพื้นที่มากพอ และยังคงสภาพธรรมชาติเดิม	2	2	

ดัชนี	คะแนน (A)	ค่าน้ำหนัก (B)	ค่าคะแนน (A*B)
แหล่งธรรมชาติคงสภาพเดิมในระดับปานกลาง โดยกึ่งหนึ่งของพื้นที่มีการถูกรบกวน หรือดัดแปลงจากการกระทำของมนุษย์	3	2	
แหล่งธรรมชาติคงสภาพเดิมเป็นส่วนใหญ่ และมีร่องรอยการรบกวนโดยมนุษย์เพียงส่วนน้อย	4	2	
แหล่งธรรมชาติคงสภาพเดิม และไม่ถูกรบกวนโดยมนุษย์	5	2	
คะแนน(2)			

3. ความเกี่ยวข้องของวัฒนธรรมท้องถิ่นกับแหล่งธรรมชาติ

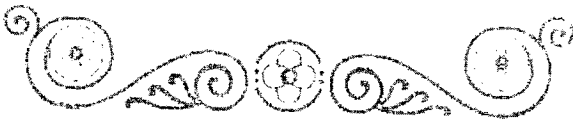
หมายเหตุ: ความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น จะมีส่วนสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชน ในการอยู่ร่วมกับธรรมชาติซึ่งชุมชนควรมีลักษณะเป็นชุมชนดั้งเดิมที่อาศัยอยู่ในแหล่งธรรมชาติ และยังคงรักษาวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมไว้ได้ เช่น ชุมชนผีตองเหลือง หรือชุมชนชาวเขาเผ่าเล็กๆ หรือแหล่งธรรมชาตินั้นอาจมีหลักฐานชัดเจนที่แสดงถึงการตั้งถิ่นฐานและการเป็นแหล่งวัฒนธรรมในอดีต เช่น ภาพเขียนฝาผนังถ้ำ หรือบริเวณหน้าผา เป็นต้น

ดัชนี	คะแนน (A)	ค่าน้ำหนัก (B)	ค่าคะแนน (A*B)
แหล่งธรรมชาติไม่มีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชุมชน และไม่มีหลักฐานการค้นพบการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์	0	2	
แหล่งธรรมชาติไม่มีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชุมชน แต่พื้นที่ส่วนหนึ่งของแหล่งธรรมชาติเคยมีประวัติการตั้งถิ่นฐาน หรือใช้ประโยชน์โดยชุมชนในอดีต	1	2	
แหล่งธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชุมชน ที่อยู่อาศัยโดยรอบน้อย	2	2	
แหล่งธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชุมชน ในระดับกลาง โดยชุมชนใช้ทรัพยากรส่วนหนึ่งจากธรรมชาติและส่วนหนึ่งจากภายนอก	3	2	
แหล่งธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชุมชนค่อนข้างมาก โดยที่ชุมชนยังใช้ทรัพยากรจากภายนอกอยู่บ้าง แต่อยู่ในระดับน้อย	4	2	
แหล่งธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชุมชนอย่างเห็นได้ชัดโดยชุมชนมีวิถี ชีวิตที่ต้องพึ่งพาธรรมชาติในบริเวณนั้นเป็นหลัก อาจเป็นชุมชนที่อยู่มาดั้งเดิม ในพื้นที่หรือมีหลักฐานการตั้งถิ่นฐานและเป็นแหล่งวัฒนธรรมในอดีต	5	2	
คะแนน(3)			

4. ความปลอดภัยของแหล่งธรรมชาติในการท่องเที่ยว

หมายเหตุ: โดยพิจารณาจากโอกาสที่จะเกิดอันตรายจากตัวพื้นที่เอง ในบริเวณเส้นทางท่องเที่ยว เช่น แผ่นดินไหว สึนามิ น้ำป่า ดินถล่ม หน้าผาสูงชัน กระแสน้ำรุนแรง สัตว์ดุร้าย มาเลเรีย และปัจจัยภายนอก เช่น ภัยจากโจรสลัดร้าย โรคระบาดอื่นๆ เป็นต้น

ดัชนี	คะแนน (A)	ค่าน้ำหนัก (B)	ค่าคะแนน (A*B)
มีสถิติการเกิดเหตุอันตรายบ่อยตลอดปี	0	2	
มีสถิติการเกิดเหตุอันตรายในบางฤดูกาลหรือเพียงบางช่วงของปี	1	2	
มีสถิติการเกิดเหตุอันตราย 1-2 ครั้งต่อปี	2	2	
มีสถิติการเกิดเหตุอันตราย 1-2 ครั้งในรอบ 3 ปี	3	2	
มีสถิติการเกิดเหตุอันตราย 1-2 ครั้งในรอบ 5 ปี	4	2	
มีสถิติการเกิดเหตุอันตราย 1-2 ครั้งในรอบ 10 ปี หรือนานกว่า	5	2	
คะแนน(4)			
คะแนนรวม [(1) + (2) + (3) + (4)]			

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้ โดยแบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย เรื่อง รูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โดย

นายคณัย วินัยรัตน์

คณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านป่าหมาก
ตำบลศาลาล้อย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....
วันที่ทำการสัมภาษณ์...../...../
สถานที่ทำการสัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1 บริบทชุมชนบ้านป่าหมาก

1.1 ประวัติความเป็นมาของชุมชนบ้านป่าหมาก.....

1.2 สภาพทั่วไปของชุมชน.....

1.3 ที่ตั้งและการเดินทางมายังชุมชน.....

1.4 ลักษณะภูมิประเทศ.....

1.5 ลักษณะภูมิอากาศ.....

1.6 แหล่งน้ำของชุมชน.....

1.7 ลักษณะสังคมและประชากร.....

1.8 การประกอบอาชีพ.....

1.9 การศึกษาของชุมชน.....

1.10 การสาธารณสุข.....

ตอนที่ 2 บริบทเชิงการท้องถิ่นของชุมชนบ้านป่าหมาก

2.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชน

2.1.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

[illegible]

2.1.2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

1) แหล่งโบราณสถาน โบราณวัตถุ และศาสนสถาน

[illegible]

2) วิถีชีวิต เทศกาล และประเพณีของชุมชน

.....

.....

.....

.....

3) ภูมิปัญญาของชุมชน

The image is a high-contrast, black-and-white scan of a textured surface. It appears to be a book cover or a piece of aged, patterned fabric. The texture is dense and irregular, with many small, dark, and light patches. There are significant horizontal and vertical streaks and noise throughout the image, suggesting a poor quality scan or a heavily worn surface. The overall appearance is grainy and noisy, with no clear text or identifiable objects.

2.1.3 แหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.1.4 ศักยภาพ เอกลักษณ์ และจุดเด่นของทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 สถานการณ์การท่องเที่ยวในชุมชนบ้านป่าหมาก

2.2.1 การท่องเที่ยวที่ปรากฏในปัจจุบัน

.....

.....

.....

2.2.2 บทบาทของประชาชนท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมจัดการท่องเที่ยว

.....

.....

.....

2.2.3 ปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยว

.....

.....

.....

2.2.4 ปัจจัยที่ช่วยรักษาวัฒนธรรมชุมชนไว้ได้

.....

.....

.....

2.2.5 ปัจจัยภายนอกที่สนับสนุนการท่องเที่ยวของชุมชน

.....

.....

.....

.....

2.2.6 ทิศทางในการอนุรักษ์และพัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชนในอนาคต

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านป่าหมาก

3.1.....

.....

.....

3.2.....

.....

.....

3.3.....

.....

.....

3.4.....

.....

.....

3.5.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย เรื่อง รูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

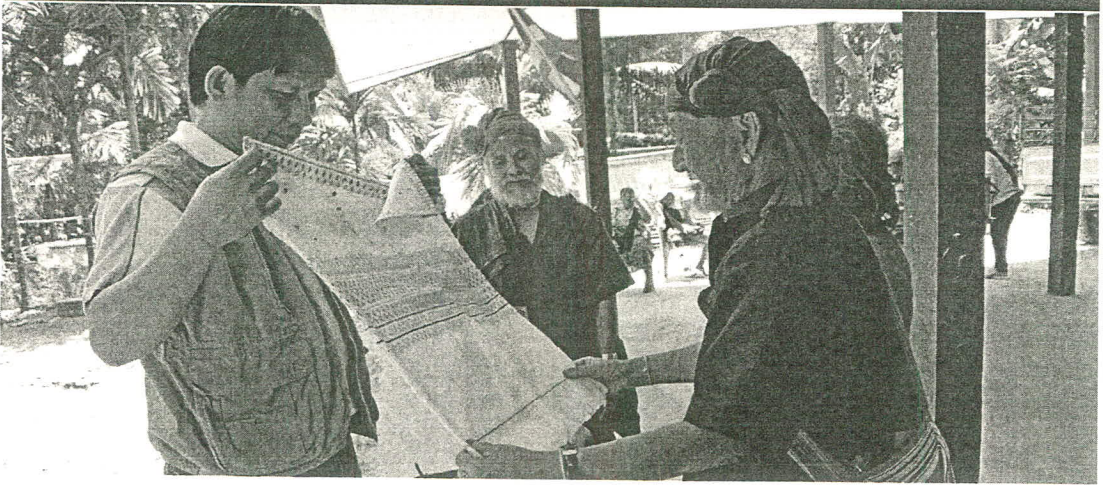
โดย

นายคณัย วินัยรัตน์

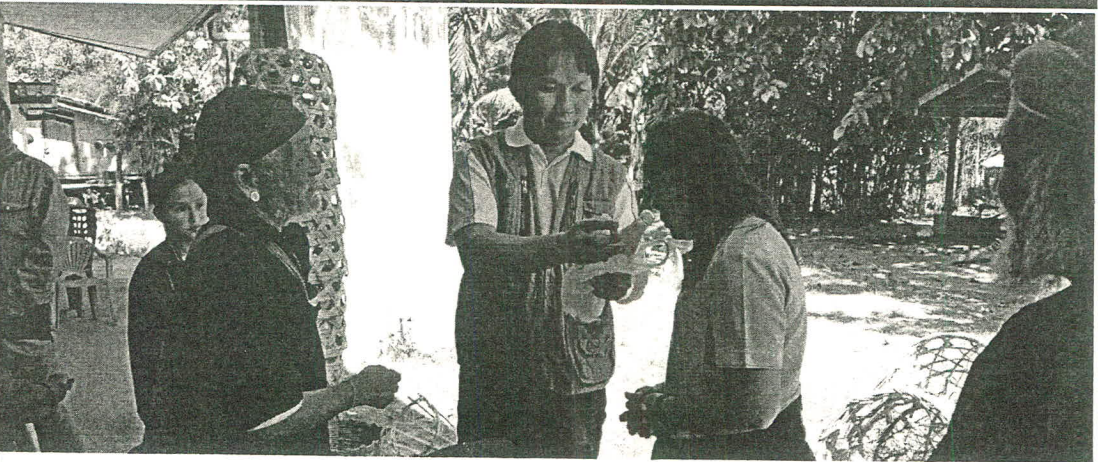
คณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล

ผัดเผ็ดหมู ต้มผัก ผักกูด ไข่เจียว น้ำพริกตาเียว กับผักและหัวปลีต้ม เมนูรับรองผู้มาเยือนของชาวกะเหรี่ยงบ้านป่าหมาก

ผ้าฝ้ายทอมือที่ทำเป็นเสื้อของผู้หญิง ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ทำจำหน่ายกันเองในชุมชน

น้ำผึ้งป่า ของป่าที่ทำรายได้ให้กับชาวกะเหรี่ยงบ้านป่าหมาก

หลังคาบ้านที่มุงด้วยใบตะคร้อป่าแบบดั้งเดิมของชาวกะเหรี่ยง

สภาพบ้านเรือนที่อยู่อาศัยของชาวกะเหรี่ยงบ้านป่าหมาก

ภายในชุมชนมีต้นหมากขึ้นกระจัดกระจายเป็นที่มาของชื่อหมู่บ้าน

นักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนค่ายนเรศวรบ้านป่าหมาก

เครื่องจักสานฝีมือคนกะเหรี่ยงแห่งบ้านป่าหมาก

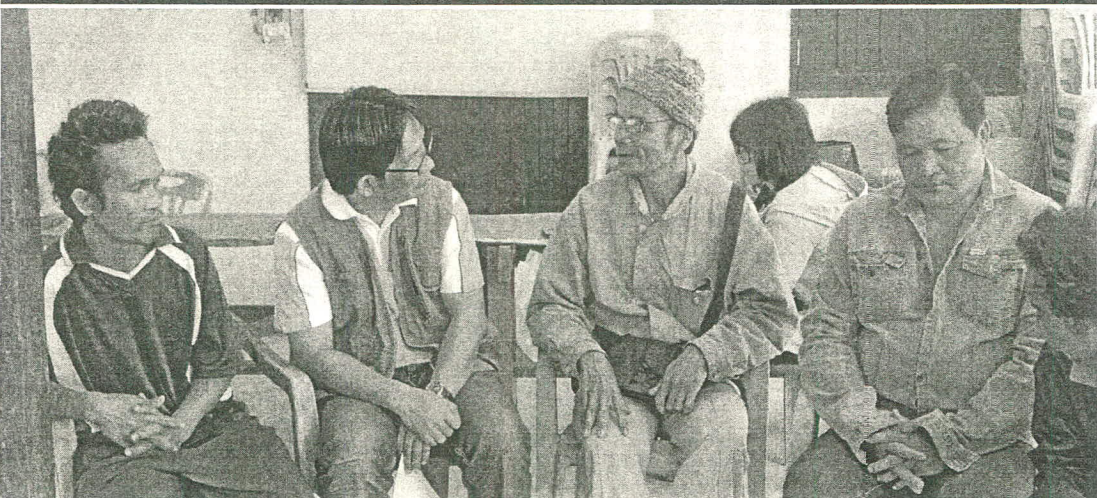
การประสานงานของนักวิจัยกับผู้นำชุมชนบ้านป่าหมาก

เริ่มต้นเข้าพบกับผู้เข้าร่วมโครงการ แนะนำโครงการ และวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การพูดคุยกับคนจำนวนมากเป็นวงใหญ่เพื่อให้ได้ข้อมูลในแนวกว้างก่อนการจัดการความรู้

ข้อมูลเริ่มถูกส่งผ่านจากผู้รู้และผู้นำชุมชน นำไปสู่การกำหนดแนวทางและรูปแบบการจัดการความรู้ชุมชน

จากกลุ่มใหญ่แยกย่อยเป็นกลุ่มเล็กเฉพาะด้าน

มีความหลากหลายในหัวข้อการจัดการความรู้

องค์ความรู้ที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถูกรวบรวมและส่งผ่านสู่คนกลุ่มใหญ่ที่เป็นภาพรวมของชุมชนกะเหรี่ยงบ้านป่าหมาก